

ville de formentlig heller ikke begrænse, og med hensyn til begrænsningen af det private forbrug havde de afvist halvdelen af regeringens forslag uden at foreslå noget andet i stedet. De foreliggende lovforslag måtte betragtes som led i bestræbelserne for at opnå en bedre økonomisk balance. Ud fra dette synspunkt kunne han med enkelte forbehold tilslutte sig brugtbilafgiften og forhøjelserne af parfumeafgiften og afgiften på lotterigevinster. Han troede derimod ikke, det var en god idé at udstede et præmieobligationslån, når der endnu lå usolgte obligationer af tidligere lån; dette måtte drøftes i udvalget, ligesom man måtte drøfte forslaget indvirken på obligationsmarkedet. Toldforhøjelsen på biler kunne formentlig begrundes med handelspolitiske motiver, men sådanne havde regeringen ikke anført. Før han kendte disse motiver, kunne han ikke tage stilling til dette lovforslag.

En væsentlig årsag til, at den økonomiske udvikling havde forment sig, som den havde gjort, var velstandsstigningen. Der var i løbet af få år skaffet 500.000 nye arbejdspladser, men dette havde kun været muligt ved milliardinvesteringer både i landbruget, industrien, uddannelsen, boligbyggeriet og trafikudbygningen. Hele denne udvikling måtte medføre økonomiske forstyrrelser, og man prøvede nu at få en bedre balance i økonomien.

Morten Lange (SF) fandt det forkert, at regeringen havde begrænset de offentlige investeringer, mens man ikke havde rørt ved de private investeringer. I Sverige havde man lagt hovedvægten på den overophedede del af de private investeringer, som sikkert bedre kunne nedsættes end de offentlige investeringer. Det var i øvrigt ikke nødvendigt at begrænse de offentlige anlægsudgifter, idet der var mange uudnyttede muligheder for at skaffe penge. Ejendomspriserne var fordoblet siden 1960. Skulle samfundet ikke have del i denne stigning? Der tiltrængtes en beskatning af disse prisstigninger, og så skulle man helt afskaffe opsparingsbegunstigelserne, som jo ikke gav nogen opsparing. Det alene kunne nok give 100 mill. kr. i forøget skatteprovenu. Støtten til landbruget på omkring 300 mill. kr. kunne spares under den rådende højkonjunktur for landbruget.

De fremsatte lovforslag havde han ikke lyst til at medvirke til. De betød en forøgelse af den indirekte beskatning. Parfumeafgiften var nok ikke særlig gennemtænkt, og brugtbilafgiften var særdeles betænkelig på grund af dens asociale tendens. Toldlovforslaget ville han gerne have taget ud til særskilt behandling. Han havde i og for sig ikke noget mod kamptold, men forslaget virkede lidt konfust og hovedkulds. Lotteriafgiften var han ganske lidenskabsløs overfor, men præmieobligationslånet måtte han vende sig imod. Det var ingen god idé at købe obligationer med den ene hånd og sælge dem med den anden.

Rimstad (Uafh) var af den mening, at kasseoverskuddet var sat alt for stort. Han vendte sig i øvrigt mod alle 5 lovforslag med